

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 228. Mouentes capita sua. v. 29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

ad te solamen vnicum nostrum, quem à longe quasi stellam matutinam & solem iustitiæ lacrimantibus oculis in littore cœlestis patriæ nos expectantem vidimus. En ad te clamamus redempti tui: sed adhuc exules, *Exaudinos Deus salutaris & spes omnium finium terra & in mari longe.*

§. 227. *Et pratercuntes blasphemabant eum. v. 29.*

Non satis erat infernis potestatibus & inuidis Ministris earum, corpus Domini affixisse cruci, ad dolorem mortis, reputasse cum iniquis ad contemptum supinum, & spoliasse ad nuditatem, sed, ecce vulnerant animam eius blasphemijs, contra Deum dictis.

O Ingratitudinem dum in ipsa actione est, vt nos saluet, & redimat à faucibus diaboli, mortis, inferni, perpetuis carceribus, & tormentis: ibi dantur Christo pro gratia, & compensa, iniuriæ, blasphemie, mendacia, obiectiones, ludibria, & irrisiones beneficiorum eius. O Patientiam, qua maior non apparuit in orbe Terrarum.

§. 228. *Mouentes capita sua. v. 29.*

Quantum ex textu Euangelistarum colligere possum, quatuor erant differentie hominum peruersorum illudentium Christo. primi *sedentes*, qui eum obseruabant donec expiraret, ne euaderet, aut ne aliquis eum viuum de cruce deponeret. Secundi erant *pratercuntes* qui eum blasphemabant, hi enim erant omnis generis homines de ciuitate in ciuitatem Hierosolymorum properantes, rustici & vulgares homines qui circa locum crucis & præsertim ante oculos Christi transibant fortuna ita ferente, vel sponte oberrantes, vt otiosi. Tertij erant *stantes*, quarti erant *pendemes*, vt latrones, de quorū numero in Matthæum scripsi §. 221. Itaq; non solum ab omni generis hominibus cruciatus est Dominus, sed etiam in quolibet situ eorum, vt plenissima esset nostra redemptio. & hi omnes suos peculiare, præter communes modos cruciandi Dominum adhibuerunt, quasi certantes quis acutius posset Christum torquere.

Iesu bone Domine, vt video aggrauatum est prælium contra te, inueniuntq; te sagittarij & vulnerauerunt iaculis. Ita est, sane: sed nisi prius amore salutis vestræ sauciatus fuisses, nunquam te malignantiū tela iaculari potuissent. Nunc autem in gratiam nostri, temetipsum Patri cœlesti, obtulisti, qui hanc eis ad horam fecit potestatem, vt reduceretur per te, quod erat alienatum à te. Fecisti quod faciunt quorum cutis in manu adusta est aliquantum casu. Isti carnem læsam amplius foco applicant & dolorem

mortificant. Laeta erat diuinitas peccatis nostris, Ecce magis se eisdem obiecit & saturata opprobrijs placata est nobis.

§. 228. *Et dicentes. Vah qui destruis templum Dei & in tribus diebus readificas? v. 29.*

Nunquid imprimis acuta tibi sagitta videtur, qua Christi diuinitatem attingunt, eumque mendacij arguunt, cum verbo execrationis *Vah*, quasi non sit dignus vt eius vltra verba audiantur, qui Principes Iudaeorum & populum ita clarè decepisset in verbo, quod vellet vti Dei filius, potestate sua diuina, Iudaicum templum tot annis, per mille operarios tractum, & sumptibus ingentibus paratum destruere, & in triduo readificare aliud nouum, tam pretiosum, & pretiosius forma & materia, & ornatum, & iam cum dedecore, cum mendacijs suis properaret ad mortem, sine effectu verborum suorum!

Quantum Christo Domino dolorem afferebant blasphemiae haec, quas audiebat, & simul peccata omnia praeterita, ac futura quae praesentia habebat! tanta enim erat perfectissima eius sapientiae cognitio, quae eadem & agnoscebat, & quam mala essent & dolore ac tactu digna intus perspiciebat. Qui dolor ex parte superiore in inferiorem deriuabatur, & inferior pars miserabiliter dolens in superiorem partem refundebat, praesertim cum ipsius tam delicata, & perfecta constitutio esset, vt plus impleuissimo ictu laederetur, quam aliorum aliquis grauissimo ictu nihil potest dici ad rem hanc exprimentam aptius, quam quod dixit Isaias, qui eum vocat: *Virum dolorum*: ac si diceret virum ex doloribus constatum virum ea temperatione & constitutione totius corporis quae ad omnes dolores sentiendos aptissima esset, vnde & addidit (*scientem infirmitatem*) hoc est qui experimento omnes dolores sciret. *Didicit enim ex his quae passus est obedientiam, factus obediens in tormentis, & victima*. atque holocaustum Deo Patri, non igne visibili, sed inuisibili doloris incendio omnes artus, compages, fibraeque de pascente.

§. 229. *Saluum fac te metipsum descendens de cruce. v. 30.*

Valde penetrabile quoque est spiculum hoc, quo Christi diuinitatem lancinantes dixerunt, *saluum fac te metipsum descendens de cruce*, scilicet si filius Dei es. Ecce filij diaboli imitantur hic patrem suum, qui similiter dixerat *si filius Dei es mitte te deorsum*, vtrobique maligna suggestio, nec enim quis filius Dei erat descendere debebat de cruce, sed vsque ad mortem in illa permanere, vt superando mortem illud adimpleret, *Era mors tua & mors nec descendens*.